

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecătorii:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de avocatul Țapeș Artur, în interesele Societății cu Răspundere Limitată ”Foremcons”, împotriva deciziei din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Foremcons” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău privind anularea actului administrativ,

c o n s t a ț ă :

La data de 11 iulie 2013, SRL „Foremcons” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei nr.1067/P/2 din 15.03.2013, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, ca fiind una ilegală și nefondată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că la data de 19 februarie 2013 inspectorul fiscal - Eugenia Bulat, în baza deciziei privind inițierea controlului fiscal nr. 11380 din 31.01.2013, a întreprins un control fiscal la fața locului prin contrapunere privind relațiile economice - financiare reciproce cu SRL „Construct Confort”. În rezultatul controlului, la aceeași dată, a fost întocmit actul de control nr. 3-507575, potrivit căruia se invocă: diminuarea TVA aferentă bugetului în sumă de 17899 lei și prezentarea declarațiilor privind TVA pentru perioadele fiscale L-08-2012 cu date neautentice, constatări care nu au fost dovedite cu careva probe confirmative în acest sens.

Susține că la data de 15 martie 2013, de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost adoptată decizia nr. 1067/P/2 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, stabilit în actul de control nr. 3-507575 din 19 februarie 2013. În opinia reclamantului, Inspectoratul Fiscal Principal de Stat în mod greșit a stabilit următoarele încălcări ale legislației fiscale: încălcarea prevederilor Codului fiscal și anume a prevederilor: art.art. 8 alin. (2) lit. c), 102 alin.alin. (1) și (7), 187 alin. (5).

Menționează reclamantul că la 04 aprilie 2013, a depus o contestație împotriva deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 1067/P/2 din 15 martie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale stabilit în actul de control nr. 3-507575 din 19

februarie 2013, solicitând anularea acesteia. Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 362 din 30.04.2013, contestația înaintată de către SRL „Foremcons” a fost respinsă ca neîntemeiată, fiind menținută decizia nominalizată.

Consideră că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat eronat a interpretat prevederile Codului fiscal și a emis o decizie ilegală și neîntemeiată.

Pe parcursul examinării pricinii în instanța de fond, la data de 28 octombrie 2013, reprezentantul reclamantului a înaintat o cerere prin care a solicitat instanței repunerea în termenul de prescripție a acțiunii.

Solicită SRL „Foremcons”, anularea deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 1067/P/2 din 15 martie 2013 asupra cazului de încălcare a legislației fiscale, stabilit în actul de control nr. 3-507575 din 19 februarie 2013.

Prin hotărârea din 03 martie 2014 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Foremcons”, a fost respinsă ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Prin hotărârea suplimentară din 12.10.2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, a fost respinsă ca neîntemeiată cerința privind repunerea în termenul de prescripție.

Prin decizia din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de SRL „Foremcons” cu menținerea hotărârii din 03 martie 2014 și a hotărârii suplimentare din 12.10.2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău.

La data de 15 februarie 2016, avocatul Țapeș Artur, în interesele SRL „Foremcons”, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel solicitând casarea deciziei cu trimiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel la examinarea pricinii a apreciat arbitrar probele, nu a elucidat și s-a expus asupra circumstanțelor esențiale ale pricinii și a interpretat în mod eronat legea.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost adoptată la 10 decembrie 2015. Conform materialelor pricinii copia deciziei a fost recepționată de către avocatul recurentului la data de 17.12.2015. Recursul declarat la data de 15 februarie 2016 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de avocatul Țapeș Artur, în interesele SRL „Foremcons”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Țapeș Artur, în interesele SRL "Foremcons" nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Cu referire la argumentul privind încălcarea normelor procesuale, Completul relevă că instanța de apel justificat a considerat ca fiind neîntemeiată cererea de amânare a judecării pricinii depusă de avocatul SRL "Foremcons", deoarece la cererea înaintată nu au fost anexate careva probe confirmative privind imposibilitatea participării în ședințe de judecată.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

recunoaște recursul declarat de avocatul Țapeș Artur, în interesele SRL ”Foremcons” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de avocatul Țapeș Artur, în interesele Societății cu Răspundere Limitată ”Foremcons” împotriva deciziei din 10 decembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecătorii

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală